

Bruxelles, den 5.2.2016
COM(2016) 47 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om fremskridtene med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 391/2009 og direktiv 2009/15/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

1. INDLEDNING

Som en del af den tredje søfartssikkerhedspakke vedtog Europa-Parlamentet og Rådet i 2009 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (forordningen)¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (direktivet)². Formålet med denne rapport er at informere Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridtene med gennemførelsen af denne lovgivning i overensstemmelse med henholdsvis artikel 17 i forordningen og artikel 12 i direktivet.

2. BAGGRUND

Forordningen og direktivet ophævede Rådets direktiv 94/57/EF³ og udgør en sammenhængende lovgivningspakke, der fungerer som lovgivningsramme for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (også kaldet *anerkendte organisationer*) i EU.

Direktivet indeholder bestemmelser om forholdet mellem medlemsstaterne i deres egenskab af flagstater og de(n) anerkendte organisation(er), som de bemyndiger til at udføre opgaverne på deres vegne med henblik på lovbestemt certificering af skibe, der sejler under deres flag.

Forordningen indeholder godkendelseskriterier og forpligtelser for anerkendte organisationer og dækker både lovgivningsmæssige og klassificeringsmæssige aktiviteter. Disse krav er af strukturel og systemisk art og er i vid udstrækning baseret på internationale standarder. De har til formål at sikre, at EU-ankendte organisationer udelukkende anvender deres regler og procedurer på grundlag af et stringent kvalitetssikringssystem for alle skibe, der står opført i deres registre, uanset hvilket flag de sejler under.

Forordningen omhandler også udstedelse og tilbagekaldelse af EU-ankendelse, foreskriver, at Kommissionen foretager en periodisk vurdering af anerkendte organisationer og fastlægger en sanktionsordning i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne.

Hvis en medlemsstat ønsker at *bemyndige* en organisation til at udføre inspektion og syn på dens vegne vedrørende lovbestemte certifikater med henblik på overholdelse af de internationale konventioner, må den udelukkende overdrage disse forpligtelser til en

---

¹ EUT L 131 af 28.5.2009, s.11, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1355/2014 (EUT L 365 af 19.12.2014, s. 82).

² EUT L 131, 28.5.2009, s.47, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/111/EU (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 83).

³ Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndigheders aktiviteter i forbindelse dermed (EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20), som ændret.

anerkendt organisation, hvilket vil sige en organisation, der er anerkendt i henhold til forordningen⁴.

Anerkendelsesprocessen forvaltes centralt, og Kommissionen tildeler anerkendelsen. Når en organisation er anerkendt på EU-niveau, kan den frit indgå bilaterale aftaler med en hvilken som helst medlemsstat, og denne kan ikke afvise, men kun begrænse antallet af anerkendte organisationer, som den giver tilladelse til under sit flag.

Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS)⁵ bistår Kommissionen med gennemførelsen af denne lovgivning, jf. hhv. artikel 6 i direktivet og artikel 12 i forordningen.

3. LISTE OVER ANERKENDTE ORGANISATIONER

3.1. Retsgrundlag for anerkendelse og forlængelse af eksisterende anerkendelser

Følgende bestemmelser i forordningen fastlægger, hvordan anerkendelsesprocessen og forlængelsen af anerkendelser udstedt før 2009 i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF skal forløbe:

- Artikel 4: Kommissionens anerkendelsesbeslutning i henhold til undersøgelsesproceduren i forordning (EU) nr. 182/2011⁶, den relevante retlige enhed, som skal være indehaver af anerkendelsen, begrænset anerkendelse, offentliggørelse af listen over anerkendte organisationer
- Artikel 15: bevarelse af anerkendelser og fornyet vurdering af begrænsede anerkendelser, der er udstedt i henhold til direktiv 94/57/EF, inden forordningen trådte i kraft
- Artikel 16: kontrol af den retlige enhed, der er indehaver af anerkendelsen; eventuelt beslutning om at ændre anerkendelserne.

3.2. Ændringer af listen

Tretten organisationer var indehavere af EU-ankendelser i 2007⁷. Siden da har listen udviklet sig som følger:

---

⁴ I Bilag I til forordningen fastsættes minimumskriterier for, hvornår organisationer kan opnå eller fortsat være omfattet af (EU-) anerkendelse.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 530/2012 (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 3).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁷ Liste over organisationer, der er anerkendt på grundlag af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (2007/C 135/04) (EUT C 131 af 19.6.2007, s. 4).

- Den begrænsede anerkendelse af "Registro Internacional Naval, SA" (RINAVE) udløb den 18. april 2008 og blev ikke fornyet⁸
- Ti organisationer beholdt deres anerkendelser (uden begrænsning), da forordningen trådte i kraft i 2009, i overensstemmelse med artikel 15 i forordningen
- Anerkendelsen af det polske skibsregister (PRS) blev opretholdt og forlænget uden begrænsninger⁹ i overensstemmelse med artikel 15 i forordningen
- Den begrænsede anerkendelse af det hellenske skibsregister udløb den 30. august 2010 og blev ikke fornyet¹⁰.

Senest er listen over anerkendte organisationer blevet ændret som følger:

- I 2013 efter fusionen mellem "Det Norske Veritas" (DNV) og "Germanischer Lloyd" (GL) ændrede Kommissionen anerkendelsen af DNV og tildelte den til den nye relevante retlige enhed "DNV GL AS"¹¹ i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 16 i forordningen
- I 2014 meddelte Kommissionen anerkendelse til det kroatiske skibsregister (CRS)¹² i overensstemmelse med artikel 4 i forordningen
- I 2015 ændrede Kommissionen anerkendelserne af fire organisationer i henhold til artikel 16 i forordningen og tildelte dem til den relevante retlige enhed, der bør være indehaver af anerkendelsen¹³.

3.3. Liste over EU-ankendte organisationer pr. maj 2015

I henhold til artikel 4, stk. 5, i forordningen skal Kommissionen udarbejde, ajourføre og offentliggøre en liste over de organisationer, der er anerkendt i overensstemmelse med forordningen.

---

⁸ Kommissionens beslutning 2005/311/EF af 18. april 2005 om forlængelse af den begrænsede anerkendelse af "RINAVE – Registro Internacional Naval, SA" (EUT L 99 af 19.4.2005, s. 15).

⁹ Kommissionens beslutning 2009/728/EF af 30. september 2009 om meddelelse af en ubegrænset EF-godkendelse af det polske skibsregister (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 34).

¹⁰ Kommissionens beslutning 2009/354/EF af 30. marts 2009 om forlængelse af Fællesskabets begrænsede anerkendelse af det hellenske skibsregister (HRS) (EUT L 109 af 30.4.2009, s. 42).

¹¹ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/765/EU af 13. december 2013 om ændring af anerkendelsen af Det Norske Veritas i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 338 af 17.12.2013, s. 107).

¹² Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/281/EU af 14. maj 2014 om EU-ankendelse af det kroatiske skibsregister i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 145 af 16.5.2014, s. 43).

¹³ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/668 af 24. april 2015 om ændring af anerkendelsen af visse organisationer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 110 af 29.4.2015, s. 22).

Med henblik herpå vedtog Kommissionen Kommissionens afgørelse (EU) 2015/669¹⁴ af 24. april 2015 om ophævelse af beslutning 2007/421/EF om offentliggørelse af en liste over godkendte organisationer, som medlemsstaterne har anmeldt i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF, hvori generaldirektøren for mobilitet og transport bemyndiges til at offentliggøre en liste over anerkendte organisationer og ajourføre den, når det er nødvendigt.

Den ajourførte liste blev offentliggjort den 19. maj 2015 i form af Kommissionens meddelelse (2015/C 162/06)¹⁵ og omfatter 11 organisationer: *American Bureau of Shipping (ABS)*, *Bureau Veritas SA – Registre international de classification de navires et d'aeronefs (BV)*, *China Classification Society (CCS)*, *Croatian Register of Shipping (CRS)*, *DNV GL AS*, *KR (Korean Register)*, *Lloyd's Register Group LTD (LR)*, *Nippon Kaiji Kyokai General Incorporated Foundation (ClassNK)*, *Polish Register of Shipping (PRS)*, *RINA Services S.p.A.*; *Russian Maritime Register of Shipping (RS)*.

4. MEDLEMSSTATERNES BRUG AF ANERKENDTE ORGANISATIONER I DERES EGENSKAB AF FLAGSTAT

4.1. Gennemførelse af direktiv 2009/15/EF

Ifølge artikel 13 i direktivet skulle medlemsstaterne færdiggøre gennemførelsen af direktivet inden den 17. juni 2011. Kommissionen vurderede graden af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet og fandt, at den generelt var tilfredsstillende.

4.2. Samarbejdsforhold mellem medlemsstaterne og de anerkendte organisationer

I artikel 5 i direktivet hedder det, at medlemsstater, der beslutter at godkende en anerkendt organisation, etablerer et formelt "samarbejdsforhold" med den pågældende anerkendte organisation i form af en formel skriftlig aftale eller tilsvarende retlige ordninger. Ifølge artikel 5, stk. 4, skal hver medlemsstat meddele Kommissionen præcise oplysninger om samarbejdsforhold med anerkendte organisationer.

Alle medlemsstater, der benytter en eller flere anerkendte organisationer, fremlagde som krævet oplysninger om deres samarbejdsforhold, herunder ændringer eller ajourføringer, hvor dette var relevant. Kommissionen kontrollerede, at de pågældende aftaler er i overensstemmelse med kravene.

Alle medlemsstater undtagen en har indgået aftaler med en eller flere anerkendte organisationer. Antallet af aftaler, som de enkelte medlemsstater har indgået, varierer mellem en og 10 med et gennemsnit på seks godkendte anerkendte organisationer pr. medlemsstat.

Antallet af aftaler, som EU-ankendte organisationer har indgået med medlemsstaterne, varierer mellem en og 25 med et gennemsnit på 14 aftaler pr. anerkendt organisation.

Ifølge artikel 8 i direktivet kan en medlemsstat suspendere eller tilbagekalde en bemyndigelse af en anerkendt organisation, hvis den skønner, at den pågældende

---

¹⁴ EUT L 110 af 24.4.2015, s. 24.

¹⁵ EUT C 162 af 19.5.2015, s. 5.

anerkendte organisation ikke længere kan udføre de i artikel 3 anførte opgaver på medlemsstatens vegne (inspektion, syn og/eller udstedelse af myndighedscertifikater). I dette tilfælde skal medlemsstaten straks underrette Kommissionen og angive behørig begrundelse herfor¹⁶. Kommissionen har ikke registreret nogen sådan anmeldelse, siden direktivet trådte i kraft.

4.3. Medlemsstaternes kontrol af anerkendte organisationer

Hver medlemsstat skal sikre sig, at de anerkendte organisationer, der handler på dens vegne, rent faktisk udfører de funktioner, de har fået overdraget med hensyn til skibe, der sejler under den pågældende medlemsstats flag. Med henblik herpå skal hver medlemsstat hvert andet år kontrollere alle anerkendte organisationer, der handler på dens vegne, og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af disse kontrolaktiviteter (artikel 9 i direktivet).

Generelt opfyldte medlemsstaterne denne forpligtelse og indsendte deres kontrolrapporter til Kommissionen som krævet¹⁷. Direktivet indeholder imidlertid ikke specifikke krav med hensyn til kontrolrapporternes struktur, indhold og detaljeringsgrad. Dermed varierer rapporternes fuldstændighed betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Kommissionen har indledt en drøftelse med medlemsstaterne med henblik på at aftale en liste over minimumsoplysninger, som skal medtages i rapporterne.

Medlemsstaterne skal ligeledes foretage kontrol af anerkendte organisationer i deres egenskab af havnestater (artikel 10 i direktivet) og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om "*tilfælde, hvor et skib udgør en alvorlig fare for sikkerheden og miljøet, eller hvor de anerkendte organisationer påviseligt har udvist uagtsom adfærd i særlig grad*". Hidtil har Kommissionen ikke registreret sådanne anmeldelser fra medlemsstaterne.

5. TILSYN MED OG KONTROL AF ANERKENDTE ORGANISATIONER PÅ EU-PLAN

5.1. Periodiske vurderinger

Retsgrundlag

Det hedder i artikel 8 i forordningen: "*Alle anerkendte organisationer tages regelmæssigt og mindst hvert andet år op til vurdering af Kommissionen sammen med den medlemsstat, der indgav den relevante anmodning om anerkendelse...*" "*Vurderingen kan omfatte et besøg på den anerkendte organisations regionale filialer samt stikprøvekontrol af skibe, både i drift og under bygning, med henblik på at kontrollere den anerkendte organisations arbejdsindsats.*" Vurderingen foretages af Kommissionen med henblik på (1) at kontrollere, at de anerkendte organisationer opfylder forpligtelserne i henhold til forordningen og opfylder minimumskriterierne i Bilag I til forordningen, (2) at analysere specifikke tilfælde af manglende overholdelse og deres (potentielle) konsekvenser med hensyn til sikkerhed og miljøbeskyttelse.

---

¹⁶ Herunder er ikke medregnet tilfælde af ophævelse af bemyndigelsesaftalen på initiativ af den anerkendte organisation eller efter gensidig aftale mellem medlemsstaten og den pågældende anerkendte organisation.

¹⁷ En medlemsstat undlod at opfylde denne forpligtelse, og der er indledt traktatbrudsprocedure.

Besøg og inspektioner

Kommissionen bad Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA)¹⁸ foretage ovennævnte nødvendige tekniske besøg og inspektioner på sine vegne. Denne praksis blev kodificeret gennem den seneste ændring af EMSA's grundforordning¹⁹, hvori det hedder: "Agenturet udfører inspektioner på Kommissionens vegne i tredjelande som pålagt i bindende EU-retsakter vedrørende organisationer, som Unionen har anerkendt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 (...)".

Formålet er at levere faktuelle oplysninger og tekniske analyser til Kommissionen, som den skal bruge til vurderingen. Denne ordning har ligeledes givet EMSA mulighed for at udvikle stor ekspertise på dette område og for at opretholde en pulje af kvalificerede inspektører²⁰.

Med henblik på at styrke effektiviteten og omkostningseffektiviteten af de periodiske vurderinger har man udviklet en risikobaseret metode til planlægning, forberedelse og gennemførelse af besøg og inspektioner baseret på en bred vifte af oplysninger og data (f.eks. resultater af tidligere vurderinger, rapporter fra medlemsstaterne, flåde- og medarbejderstatistikker, undersøgelser af nybygninger, dødsulykker, data fra havnestatskontrol osv.).

Fra juni 2009, hvor forordningen trådte i kraft, og frem til udgangen af 2014 (5,5 år) gennemførte EMSA 111 besøg og inspektioner, herunder 31 besøg på hovedkontorer, 66 besøg på afdelingskontorer og 14 inspektioner af skibe. Omkring 40 % af besøgene fandt sted i EU-/EØS-lande og 60 % i tredjelande²¹.

Kommissionens vurdering og korrektion af mangler

Kommissionen foretager omfattende periodiske vurderinger af anerkendte organisationers overholdelse af forordningens krav og minimumskriterier på grundlag af EMSA's resultater, tekniske analyser og eventuelt anbefalinger.

Ved den periodiske vurdering fokuseres der på organisationens systemiske resultater, og man kombinerer forskellige analysemetoder med henblik på at fastslå de mulige grundlæggende årsager til de konstaterede problemer samt størrelsen og alvoren af deres potentielle konsekvenser. Vurderingen sendes til den pågældende anerkendte organisation sammen med en omfattende beskrivelse og vurdering af konstaterede relevante tilfælde af manglende overholdelse og en opfordring til at gennemføre

---

¹⁸ Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed blev oprettet i 2002 som en del af "ERIKA II"-pakken. Inspektionen af anerkendte organisationer var en af agenturets første opgaver, da det påbegyndte sine aktiviteter.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæiskagentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 100/2013 (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 31).

²⁰ EMSA beskæftiger ni fuldtidsinspektører til inspektioner af anerkendte organisationer og gennemfører op til 20 besøg/inspektioner om året i forskellige lande og regioner rundt om i verden.

²¹ Dette omfattede et betydeligt antal besøg i Østen og Fjernøsten, hvor de fleste skibsbygningsaktiviteter finder sted i dag. Desuden har halvdelen af de EU-ankendte organisationer deres hovedkvarter i tredjelande: ABS (USA), CCS (Kina), ClassNK (Japan), KR (Korea) og RS (Rusland).

strukturelle korrigerende og forebyggende foranstaltninger med henblik på at rette op på de pågældende tilfælde af manglende overholdelse og forebygge, at de opstår igen²².

De korrigerende og forebyggende foranstaltninger, som de anerkendte organisationer har indført, har været meget forskelligartede og strækker sig lige fra tilpasning af specifikke elementer i deres systemer til en fuldstændig omlægning. Hidtil har de anerkendte organisationer samarbejdet gennemsigtigt og effektivt, hvilket vidner om deres professionalisme og engagement i sikkerheden.

Mindst hvert andet år drøftes de konsoliderede resultater af besøgene, inspektionerne og vurderinger med medlemsstaterne i USS, hvorved de nationale myndigheder også får værdifulde oplysninger til brug ved deres egen overvågning af de anerkendte organisationer, som de bemyndiger inden for rammerne af direktivet (afsnit 4.3 ovenfor).

5.2. Håndhævelse og Kommissionens tvangsbeføjelser

Tilfælde, hvor anerkendte organisationer ikke overholder forordningen, håndteres normalt inden for rammerne af den periodiske vurdering (artikel 8), hvilket omfatter opfølgning på gennemførelsen af de korrigerende foranstaltninger, som de anerkendte organisationer har gennemført som reaktion på Kommissionens vurdering, samt kollektive diskussioner af tværgående spørgsmål.

Uanset ovenstående har Kommissionen også specifikke håndhævelses- og tvangsbeføjelser, således at *"der kan gribes ind hurtigt, effektivt og på en måde, der står i et rimeligt forhold til formålet, når en anerkendt organisation ikke opfylder sine forpligtelse"* (betragtning (10) i forordningen), dvs. muligheden for formelt at anmode om, at den anerkendte organisation gennemfører forebyggende og udbedrende foranstaltninger inden for fastsatte frister (artikel 5) og muligheden for at pålægge bøder og/eller tvangsbøder (artikel 6).

Såfremt ovennævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, eller hvis organisationen på anden måde udgør en uacceptabel trussel for sikkerheden eller miljøet, kan Kommissionen tilbagekalde anerkendelsen af organisationen i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren²³, og efter at den pågældende organisation har fået mulighed for at fremsætte sine bemærkninger (artikel 7).

Hidtil har Kommissionen ikke haft behov for at gøre brug af artikel 5, 6 eller 7.

I henhold til artikel 14, stk. 2, i forordningen og af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden vedtog Kommissionen Kommissionens forordning (EU) nr. 788/2014²⁴

---

²² F.eks. førte analysen af de grundlæggende årsager til gentagne unladelser af at anvende konventionens krav på skibsbygning (hvilket var blevet indberettet ved adskillige inspektioner og dokumenteret gennem stikprøvekontrol af undersøgelsesrapporter) til, at man identificerede en systemisk fejl i organisationens procedure for ajourføring og vedligeholdelse af sine regler, mens man ved konsekvensanalysen konkluderede, at relevante undersøgelser for en bestemt gruppe af skibe ikke var blevet udført i overensstemmelse med de gældende relevante sikkerhedskrav. Den pågældende anerkendte organisation ændrede sit kvalitetssystem for at sikre, at reglerne og procedurerne blev holdt ajour (forebyggelse), og gennemførte en plan for fornyet inspektion af de skibe, der kunne være berørt (korrektion).

²³ I overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra c), forordning (EU) 182/2011.

²⁴ EUT L 214 af 19.7.2014, s. 12 og EUT L 234 af 7.8.2014, s. 15.

om fastsættelse af detaljerede regler for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder og tilbagekaldelse af anerkendelser af organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, jf. artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009, således at Kommissionens metodologi for beregning af bøder og tvangsbøder er kendt på forhånd af de berørte organisationer, herunder specifikke kriterier for vurdering af sagens alvor samt i hvilken udstrækning sikkerheden og miljøbeskyttelsen er bragt i fare.

5.3. Arbejdsindsats vedrørende sikkerhed og forebyggelse af forurening

Anerkendelsen gives (og opretholdes) på grundlag af organisationens arbejdsindsats med hensyn til kvalitet og sikkerhed. Derfor hedder det i forordningen (artikel 14, stk. 1), at Kommissionen vedtager kriterier for måling af effektiviteten af de anerkendte organisationers regler og procedurer samt resultatet af arbejdsindsatsen med hensyn til sikkerhed og forebyggelse af forurening fra de skibe, de har klassificeret, særligt på baggrund af oplysningerne i henhold til Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol og/eller lignende ordninger, og for at afgøre, hvornår resultatet af arbejdsindsatsen skal anses for at udgøre en uacceptabel trussel mod sikkerheden eller miljøet. Direktiv 94/57/EF (ophævet) indeholdt et tilsvarende krav, som førte til vedtagelsen af Kommissionens beslutning 2009/491/EF om de kriterier, der skal lægges til grund for en afgørelse om, hvorvidt arbejdsindsatsen hos en organisation, som agerer på en flagstats vegne, kan anses for at være en uacceptabel trussel mod sikkerheden og miljøet²⁵.

Denne beslutning trådte i kraft samtidig med forordningens ikrafttræden. Den kombinerer data fra havnestatskontrol²⁶ (tilbageholdelser vedrørende anerkendte organisationer), som udarbejdes i henhold til Paris- og Tokyo-aftalememorandaene, og fra den amerikanske kystvagt, så de udgør en samlet vurdering.

Kommissionen har gennemført denne beslutning og regelmæssigt videreformidlet resultaterne til medlemsstaterne. Siden 2009 har de EU-ankendte organisationer konsekvent fået bedømmelsen "rimelig" til "høj" i henhold til disse kriterier.

Kommissionen har indledt det forberedende arbejde med henblik på gennemførelsen af artikel 14, stk. 1, i forordningen, der omfatter en revision af Kommissionens beslutning 2009/491/EF.

6. DEN INTERNATIONALE DIMENSION

6.1. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Såvel forordningen som direktivet er relevante for aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)²⁷, således som det også var tilfældet for Rådets

---

²⁵ EUT L 162 af 25.6.2009, s. 6.

²⁶ Antallet af tilbageholdelser vedrørende anerkendte organisationer, dvs. antallet af skibe, som havnestatskontrolmyndighederne har tilbageholdt på grundlag af mangler, der kan medføre tilbageholdelse (alvorlige mangler vedrørende overholdelsen af konventionens krav), som kan henføres under den anerkendte organisations arbejde/ansvar.

²⁷ Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, der trådte i kraft den 1. januar 1994, samler EU-medlemsstaterne og de tre EØS-/EFTA-stater – Island, Liechtenstein og Norge – i et fælles marked, der kaldes for "det indre marked". EØS-aftalen giver mulighed for at anvende EU-lovgivning vedrørende de fire friheder – den fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, personer og kapital – i

(ophævede) direktiv 94/57/EF. Siden 2009 har Det Blandede EØS-Udvalg imidlertid undladt at indarbejde dem i det relevante bilag til aftalen på grund af modstand fra visse EØS/EFTA-stater, hvilket har forsinket processen indtil nu. Disse stater anvender fortsat Rådets direktiv 94/57/EF²⁸. Dette har ført til en række forskelle i anvendelsen af kravene til anerkendte organisationer, der opererer inden for EØS – i strid med formålet med EØS-aftalen.

6.2. IMO-koden for anerkendte organisationer

I betragtning 8 i direktivet hedder det: *"På verdensplan findes der et større antal organisationer, som anerkendes af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO's) kontraherende parter, men som ikke sikrer en fyldestgørende gennemførelse af reglerne eller en tilstrækkelig pålidelighed, når de handler på de nationale myndigheders vegne, fordi de ikke har de nødvendige strukturer og erfaringer, som man kan have tillid til, og som sætter dem i stand til at udføre deres opgaver på et højt professionelt niveau"*²⁹. Medlovgiverne er opmærksomme på, at fælles regler og standarder for anerkendte organisationer ville have større indvirkning på sikkerheden, hvis de kunne vedtages og håndhæves på globalt plan, og i betragtning (4) til forordningen anfører de, at *"medlemsstaterne og Kommissionen [bør] fremme IMO's udvikling af en international kode for anerkendte organisationer"*.

Medlemsstaterne og Kommissionen bidrog aktivt til udarbejdelsen af koden inden for de relevante IMO-fora. Ved udgangen af 2012 godkendte IMO den endelige tekst til IMO-koden for anerkendte organisationer (RO-koden), men Kommissionen vurderede, at hvis visse ændringsforslag blev vedtaget, ville de være i strid med gældende EU-lovgivning eller medføre alvorlige modsigelser.

Eftersom der er tale om et spørgsmål, der hører under EU's kompetence, fremlagde Rådet medlemsstaternes holdning³⁰ i IMO, som var at give medlemsstaterne lov til at indvilge i at være bundet af koden med det forbehold, at den betragtes som en minimumsstandard, og at intet i koden kan udlægges således, at den begrænser opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til EU-retten i forbindelse med tre specifikt nævnte punkter³¹.

Desuden benyttede Kommissionen som fastlagt i forordningen og direktivet i sådanne tilfælde den såkaldte "procedure for overensstemmelseskontrol" (sikkerhedsmekanisme)

---

alle de 31 EØS-stater. Aftalen sikrer lige rettigheder og forpligtelser inden for det indre marked for borgere og erhvervsdrivende i EØS.

²⁸ Rådets direktiv 94/57/EF finder anvendelse som ændret senest ved direktiv 2002/84/EF; se EØS-aftalen, Bilag XIII, Del V, stk. 55b, s. 55.

²⁹ På daværende tidspunkt fandtes der ikke et konsolideret sæt regler og standarder, der var obligatoriske i forbindelse med styring af flagstaternes anerkendelse, bemyndigelse og kontrol af anerkendte organisationer på IMO-niveau.

³⁰ Rådets afgørelse 2013/268/EU af 13. maj 2013 om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i den Internationale Søfartsorganisation (IMO) til vedtagelsen af bestemte koder og dertil knyttede ændringer af visse konventioner og protokoller (EUT L 155 af 7.6.2013, s. 3).

³¹ Erklæring vedlagt Rådets afgørelse 2013/268/EU: 1/ definitionen af "myndighedscertifikater" og "klassecertifikater", 2/ omfanget af forpligtelser og kriterier, der er fastlagt for anerkendte organisationer, 3/ Europa-Kommissionens pligter med hensyn til anerkendelse og vurdering og eventuel pålæggelse af korrigerende foranstaltninger eller sanktioner for anerkendte organisationer.

til at forhindre, at visse bestemmelser i RO-koden, som var enten uforenelige med EU-retten eller ville have en negativ indvirkning på EU's sikkerhedsstandarder, blev automatisk indarbejdet i EU-retten³². Kommissionen gennemførte proceduren i december 2014, kort før RO-koden trådte i kraft³³.

7. ANDRE MEKANISMER, SOM INDFØRES VED FORORDNINGEN

7.1. Artikel 10, stk. 1 – tekniske og proceduremæssige betingelser for gensidig anerkendelse af klassecertifikaterne for materialer, udstyr og komponenter

Samtidig med at forordningen fremmer målsætningen om EU-anerkendte klassificeringsvirksomheders frihed til at levere tjenesteydelser, kræver den også, at de anerkendte organisationer samarbejder med hinanden med henblik på at sikre en harmonisering af deres regler og procedurer og i relevante tilfælde at blive enige om de tekniske og proceduremæssige betingelser, hvorunder de gensidigt vil anerkende deres klassecertifikater for udstyr, materialer og komponenter baseret på ensartede standarder og med brug af de mest vidtgående og strengeste standarder som reference. Denne mekanisme er i vid udstrækning baseret på principperne om selvregulering og partnerskab med de relevante interessenter og den maritime branche.

Som fastsat i artikel 10, stk. 2, i forordningen vurderede Kommissionen de EU-anerkendte organisationers³⁴ gennemførelse af ovennævnte bestemmelser og forelagde Europa-Parlamentet og Rådet en rapport ved udgangen af juli 2015³⁵ baseret på en uafhængig undersøgelse³⁶. I denne rapport konkluderer man bl.a., at ordningen, som er udformet og indført af de EU-anerkendte organisationer, er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordningen.

7.2. Artikel 11 – oprettelse af en uafhængig kvalitetsvurderings- og certificeringsenhed

Ifølge forordningen skal de anerkendte organisationer senest den 17. juni 2011 oprette og opretholde en uafhængig kvalitetsvurderings- og certificeringsenhed, hvis vigtigste opgave er at vurdere og certificere de anerkendte organisationers kvalitetsstyringssystemer, formulere fortolkninger af kvalitetsstyringsstandarder, der er skræddersyet til de særlige kendetegn ved anerkendte organisationer, samt vedtage

---

³² Forordningen og direktivet indeholder dynamiske referencer til "internationale konventioner", dvs. at ændringer af konventionerne indarbejdes automatisk i EU-retten, samtidig med at de træder i kraft på internationalt niveau. Sådanne ændringer kan imidlertid udelukkes i henhold til proceduren for overensstemmelseskontrol i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

³³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1355/2014 om ændring af forordning (EF) nr. 391/2009 (EUT L 365 af 19.12.2014, s. 82) og Kommissionens gennemførelsesdirektiv 2014/111/EU om ændring af direktiv 2009/15/EF (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 83) af 17. december 2014 for så vidt angår Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) vedtagelse af bestemte koder og dertil knyttede ændringer af visse konventioner og protokoller.

³⁴ Yderligere oplysninger: <http://www.euomr.org>.

³⁵ COM(2015) 382 final.

³⁶ <http://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/studies/doc/2015-05-29-report-mutual-recognition.pdf>.

individuelle og kollektive henstillinger om forbedring af anerkendte organisationers interne kontrolordninger.

Enheden blev oprettet i november 2010 i London i Det Forenede Kongerige som et privat aktieselskab af almen interesse (ikke-udbyttegivende) med navnet "QACE - Entity for the Quality Assessment and Certification and of Organisations Recognised by the European Union (CIC)"³⁷.

Som fastsat i artikel 11, stk. 6 og 7 har Kommissionen med bistand af EMSA vurderet QACE's udvikling og drift i de seneste fem år og aflagt rapport om resultaterne og opfølgningen af dens vurdering for medlemsstaterne i USS.

Overordnet set er Kommissionen tilfreds med QACE's udvikling, og enheden kan nu betragtes som en selvstændig organisation, der er certificeret i henhold til ISO 9001:2008.

QACE's styringsstruktur indebærer en klar adskillelse mellem de virksomhedsmæssige og de operationelle aktiviteter, således at QACE kan anses for at operere uafhængigt af de anerkendte organisationer.

For så vidt angår vurderingen og certificeringen af de anerkendte organisationers kvalitetsstyringssystemer bemærker Kommissionen QACE's bestræbelser på at samarbejde med den private Quality System Certification Scheme, der forvaltes af International Association of Classification Societies, og tilskynder til yderligere synergieffekter i den udstrækning, dette bidrager til den fuldstændige gennemførelse af forordningens krav.

8. KONKLUSIONER

Under henvisning til ovenstående afsnit mener Kommissionen, at det er sket reelle fremskridt med gennemførelsen af direktiv 2009/15/EF og forordning (EF) nr. 391/2009 siden 2009 takket være den kombinerede indsats fra og samarbejdet mellem medlemsstaterne, Kommissionen og EMSA.

Stort set alle bestemmelser i forordningen og i direktivet er blevet gennemført som krævet, hvilket betyder, at de forskellige aktiviteter, mekanismer, ordninger og samarbejdsaftaler nu er på plads og fungerer.

Det forekommer at være for tidligt at vurdere konsekvenserne af denne lovgivning, og man bør prioritere den fortsatte gennemførelse af den nuværende ramme.

---

³⁷ Yderligere oplysninger: <http://qace.co>, herunder QACE's årsberetninger 2012, 2013 og 2014.